

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

Cap. XII. Approbatio ab Ordinario.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

pro quibus pœnitentia fuit à primo imposita?

Resp. Affirmativè, sic DD. ratio est quia impositio, vel pœnitentiæ commutatio est actus judicialis, ad integritatem sententiæ judicialis pertinens, ergo non potest fieri extra iudicium, & non cognita causa, ob quam imponi debet; hæc enim est natura iudicii, & sententiæ, ut, incognita causa, & extra forum non feratur; quævis aliter imposita, non foret Sacramentalis. Tutius etiam est, ut ab ipso met Confessario, qui primò imposuit, non commutetur, nisi in Confessione, & de novo peccatauditis, nisi ex incontinenti pœnitens recurat, & notitiam peccatorum habeat.

14. Sed poterit ne secundus Confessarius, non habens jurisdictionem in reservatis, commutare pœnitentiam, pro reservatis à primo Confessario impositam?

Resp. Negativè, ratio est, quia, sicut Secundus prius non poterat de reservatis iudicare, & pœnitentiam imponere, quia jurisdictione carebat, sic, injuncta à Superiore pœnitentia, non videtur posse ejus sententiam moderari, vel mutare.

13. Quæritur, an persolvens pœnitentiam in mortali, satisfaciat pro pœna temporali?

Resp. Affirmativè: nam certe jejunium, in statu peccati mortalis factum à pœnitente, cui pro pœnitentia fuit injunctum, est recompensatio aliqua pro pœna temporali: sive totali, si tanta sit pœna jejunii, quanta erat pœna temporalis solvenda: sive partiali, si non sit tanta; sed non tunc habet effectum remissionis pœnæ, sed postea, ablato obice peccati; quia cum pœnitens sit in peccato, & inca-

pax remissionis pœnæ, nec Deus tunc acceptat satisfactionem, ut pro tunc satisfactoriam, sed relinquit pœnitentem debitorem, donec se reducat ad statum gratiæ.

14. Quæritur, ad quid teneatur, qui oblitus est pœnitentia injuncta?

Resp. Ad repetendam priorem Confessionem dum Confessarius notitiam illius, saltem in confuso, non retineat, ratio est: quia nullus Judex potest ad pœnam ligare, & iudicium ferre, nisi cognita causa; ergo nec Confessarius novam pœnitentiam imponere, nisi pœnitens cum oblivione pœnitentiæ peccata prioris confessionis aperiat. Felix tom. I. num. 3204.

CAPUT XII.

Prop. XVI. ab Alex. VII. Sc.

Approbatio ab Ordinario.

1. PROP. 16. Qui Beneficium curatum habent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdotem, non approbatum ab Ordinario.

Esse in quovis Sacerdote ad valide, & licite Confessiones audiendas, extra articulum mortis, necessariam Episcopi approbationem, diximus supra cap. 9. super quo Trid. sess. 23. cap. 15. de ref. satis aperte, & generaliter loquitur, & ideo non est opus hic id ipsum repetere, sed ibi dicta videnda sunt.

2. Quæritur, quidnam intelligatur per beneficium curatum?

Resp. Beneficia curata duplicis sunt generis; alia dicuntur curata in sensu proprio, & stricto, & alia in magis lata, & impropria acceptione: secundi generis sunt

ea, quibus annexa est jurisdictio spiritualis, quoad forum externum, & contentiosum; & ea habentes, possunt excommunicare, causas Ecclesiasticas tractare, ac cetera praestare, quae ad correctionem morum spectant; cujus naturae sunt Decanatus, Archidiaconatus, &c. primi vero, illa, quae habent potestatem ligandi, & solvendi in foro poenitentiali, & certum locum, cujus populo, per habentes haec beneficia, debent administrari Sacramenta, & populus tenetur ea ab eis recipere; hujusmodi sunt Parochi, Plebani, & ceteri animarum Rectores, Piassec, prax, *Epis. par. 2. cap. 5. art. 5. n. 12. & 13. Fagnan. in 1. ad c. cum in cunctis n. 5. & seq. de elect.* Decretum Alex. comprehendit tamen habentes beneficia curata, seu curam animarum in sensu rigoroso, quam in improprio; nam absolute, & sine ulla restrictione loquitur; & ideo, nisi approbatus ab Episcopis, potest quis eorum valide confiteri.

3. Quæritur, an Episcopus extra suam Diocesim possit in Confessorem eligere Sacerdotem simplicem, non approbatum ab Episcopo loci?

Resp. Negative, *Fagnan. in 5. decret. ad cap. ne pro dilatione n. 13. & seq. de poenit. & remis. & n. 62. refert S. C. Conc. declarasse privilegium eligendi Confessorem, quod competit Episcopis in vim illius decretalis, non esse sublatum à Concilio, sed nihilominus, eo non obstante, non posse sibi in Confessorem eligere Sacerdotem sibi non subditum, nisi, aut Parochiale beneficium habeat, aut à suo Ordinario approbatus fuerit ad Confessiones audiendas, ad præscriptum dicti cap. 15. ses. 23. & idem tradit, audita relatione Congre-*

gationis, fuisse declaratum à Greg. XIII. hæc ille. Quod extendit, etiam ad Em. Cardinales; & supra n. 53. dixit, habentem privilegium eligendi Confessorem, teneri eum eligere, qui ab Ordinario loci habet executionem, qualis est Curatus, seu ab eodem Ordinario approbatus; quicumque enim alius in prædicto c. 15. Concilii inhabilitatur, & in contrarium privilegia, ac consuetudines, etiam immemorabiles, revocantur.

Et si quæretur, quid eis pro privilegium alleg. cap. ne pro dilatione, eis datum de eligendo Confessario, non possint eligere, nisi approbatum ab Ordinario loci?

Resp. Idem *Fagnan. n. 25. ait, multum prodesse, & legem operari, quod Episcopus Sacerdotem, sic electum, poterit secum ducere, & sic confiteri ubique locorum, etiam extra Diocesim Episcopi approbantis; quod circumscripto privilegio, non liceret. Plura addit videnda, quae referre ad nostram praxim non conducunt.*

CAPUT XIII.

Præp. XVII. XVIII. & XIX.

ab Alex. VII. & C.

Occisio ad defensionem vite, & honoris.

1. PROP. 17. Est licitum Religioso, vel Clerico, calumniatorem gravia crimina de se, vel de sua Religione spargere minantem, occidere, quando alius modus defendendi non suppetit, uti suppetere non videtur, si calumniator sit paratus, vel ipsi Religioso, vel ejus Religioni publice, & coram gravissimis viris prædicta impingere, nisi occidatur.

PROP.